Nr. 6. Maj 1937. Rok I.

Przegląd Szachowy

ORGAN LWOWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: LWOW, JABŁONOWSKICH 34a.

Prenumerata kwart. 1 zł. 50 gr. ● półrocz. 2.75 ● rocz. 5 zł.

Konto P. K. O. Nr. 507.360.

ALEKSANDER WAGNER

Gambit Damiano

Gambitem nazywa współczesna teoria debiutów posunięcie taktyczne polegające na poświęceniu piona bez materialnej rekompenzaty n. p.: 1. d2—d4 d7—d5, 2. *c2—c4* albo: 1. e2—e4 e7—e5, 2. *d2—d4* i t.p. Natomiast w szerszym znaczeniu tego wyrazu gambitem nazywa się na początkn partii nie tylko ofiara piona lecz nawet skoczka lub gońca. Za najdawniejszy i najpoprawniejszy gambit teoria uważa ofiarę skoczka po 1. e2—e4 e7—e5, 2. Sg1—f3 f7—f6, 3. *Sf3×e5*! Wszelako teoretyczna nazwa „gambit Damiana" nie ma historycznego uzasadnienia, skoro już na 15 lat przed wydaniem włoskiego przekładu Damiana (1512), groźbę poprawnej ofiary skoczka przewidywał autor hiszpańskiego podręcznika (1497), opartego na swoistej reformie prawideł ruchu hetmana i gońca. W części teoretycznej swego dzieła twórca ograniczył się do pouczających uwag o ataku białych i obronie, względnie kontrataku czarnych, przy czym za najkorzystniejsze otwarcie uważał obustronny ruch 1. e2—e4 e7—e5, torujący jednocześnie drogę wymarszu nowym oficerom dalekobieżnym. Następnie autor hiszpański polecał białym 2. Sg1—f3! z bezpośrednim atakiem na piona e5.

Teraz genialny instruktor stanął po stronie obozu czarnych, pokrzywdzonych przez los o tempo otwarcia gry przez białe, atoli wskazań swych nie kontynuował uwagami, jak należy bronić atakowanego pionka e5, ale uwagą, jak go bronić *nie* należy!

Błędem byłoby bronić go przez 2... f7—f6? z powodu przewidywanej ofiary 3. Sf3×e5! której przyjąć nie wolno pod rygorem klęski: 3... f6×e5 4. Hd1—h5†! z wygraną białych. Hiszpański pierwowzór podręcznika gry praktycznej stanowi podłoże współczesnej literatury dydaktycznej oraz praźródło bieżącej teorii debiutów, pogłębionej przez analizę następnych stuleci i wynikami empirycznymi najnowszej mistrzowskiej praktyki turniejowej.

Studiowanie tej teorii debiutów przez najmłodszą generację posiada znaczenie strategicznego przysposobienia dla przyszłych drużyn mistrzowskich

powołanych na front międzynarodowych zapasów olimpijskiskich, których pierwszy wariant teorii pouczy, czego się wystrzegać i jak postępywać na początku walki, by nie popaść w stare dawny błąd roszady królewskiej osłabienia, grożącego starodawnym gambitem, przynoszącym niechybną klęskę czarnym.

I. Turniej Korespondencyjny

Warunki uczestnictwa.

1. Każdy prenumerator „Przeglądu Szachowego“ może brać udział w turnieju Korespondencyjnym, pod warunkiem, że będzie bezwzględnie przestrzegał regulamin turniejowy. — W obecnym turnieju będą tworzone grupy po 6 uczestników. Wkładka 3 zł. I-sza nagroda 10 zł. II-ga nagroda 5 zł.

2. Wkładka nie podlega zwrotowi w razie wycofania się z turnieju po rozpoczęciu gry.

3. Każdy z każdym rozgrywa po dwie partie, jedną białymi, drugą czarnymi. — Ambicją każdego Szachisty będzie unikanie od skorzystania z pomocy innego gracza lub poddanie partii w pozycji beznadziejnie przegranej.

4. Czas namysłu gracza na wykonanie każdych 20. posunięć nie może przekroczyć 40 dni.

5. Przekroczenie czasu namysłu, powoduje przegraną.

6. Czas namysłu oblicza się na podstawie odcisków datownika (stempla) pocztowego na przesyłkach listowych, odliczając okres przebywania na poczcie.

7. Gracz życzący zużyć na jedno posunięcie ponad 7 dni czasu do namysłu, musi o tem powiadomić partnera najpóźniej w siódmym dniu obmyślania posunięcia, jeśli zaś tego nie uczyni, partner zawiadamia kierownika turnieju, przedstawiając równocześnie odpis partii.

8. Od decyzji kierownika turnieju niema odwołania.

9. Kierownik turnieju może udzielić urlopu do 4 tygodni, o ile gracz udowodni czasową niemożliwość kontynuowania gry; — Jednak u urlopowanego nie mogą zalegać partie, w których miałby kolejność wykonania posunięcia.

10. Notacje posunięć systemem dowolnym, jednak pierwszeństwo ma notacja algebraiczna, jako ogólnie przyjęta.

11. Po ukończeniu partii należy natychmiast wysłać odpis Jej do kierownictwa turnieju. Obowiązek ten ciąży na zwycięzcy, lub w wypadku nierozegranej na grającym białymi.

12. Prawo opublikowania partii przysługuje obu partnerom i Redakcji „Przeglądu Szachowego“.

13. Wszelkie zmiany w porządku turniejowym mogą być przeprowadzone tylko po wyrażeniu zgody przez większość uczestników gry.

„Przegląd Szachowy” w dążeniu do stworzenia miłego ogniska dla zwolenników gry korespondencyjnej, będzie się starał o organizowanie wielkiego typu imprez w tej dziedzinie.

DZIAŁ TEORETYCZNY

Opracowuje L. Schmer. VI.

Przechodzimy do omówienia wariantu t. zn. obrony, Pillsbury'ego lub inaczej wariantu Cambridge—Sprong. Idea tej obrony polega na wypadzie Ha5 po uprzedniem c6 z zamiarem przejścia do ataku z uciążliwej obrony ze względu na jej ważność. Przykłady:

Partia Nr. 22.

Marshall — Bogoljubow

New-York 1924. — II-ga nagroda piękności.

1. d2—d4 Sg8—f6, 2. Sg1—f3 e7—e6, 3. Gc1—g5, d7—d5, 4. e2—e3 Sb8—d7, 5. c2—c4 c7—c6, 6. c4×d5! e6×d5, 7. Sb1—c3, **Hd8—a5** 8. Gf1—d3 Sf6—e4, 9. Hd1—c2

Oczywiście nie G×e4? d×e i czarne zyskują piona e5.

9. . . . Se4×g5, 10. Sf3×g5 h7—h6, 11. Sg5—f3 Gf8—e7

Rozwinięcie giermka na d6 było stanowczo lepsze.

12. 0—0 0—0, 13. a2—a3!

Aktywność czarnych figur zostaje przez posunięcie białych uszczuplona tym samym mogą białe w zupełnym spokoju przegrupować swoje wojska z kierunkiem ataku na h7.

13. ... Ha5—d8, 14. Wa1—e1! a7—a5, 15. Hc2—e2 Sd7—f6, 16. Sf3—e5! Ge7—d6, 17. f2—f4 c6—c5, 18. Gd3—b1 Gc8—d7, 19. He2—c2 Gd7—c6,

Groziło 20. S×d5. Na 19. . . . We8 tracą czarne 20. dc Gc5. 21. Sd5 piona.

20. d4×c5! Gd6×c5, 21. Kg1—h1 Wf8—e8, 22. e3—e4! Gc5—d4,

Posunięcie w tekście grożą czarne niebezpiecznym kontratakiem.

23. Se5×c6 b7×c6, 24. e4—e5 Sf6—g4, 25. Hc2—h7† Kg8—f8 26. g2—g3!

Białe mają czas. Narazie unicestwiają groźbę mata który groził przez np. 26.... Hh4 27. h3 27. . . . Hg3 28. hg Hh4 mat.

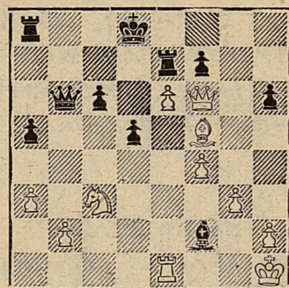
26. . . . Hd8—b6, 27. Gb1—f5! Sg4—f2† 28. Wf1×f2 Gd4×f2, 29. Hh7—h8† Kf8—e7, 30. Hh8×g7

Grozi matem w 6 posunięciach.

30. . . . Ke7—d8, 31. Hg7—f6† We8—e7, 31. e5—e6

Przepięknie grane.

Pozycja po 31 pos. białych:

31. . . . Gf2—d4, 32. e6×f7! Gd4×f6 34. f7—f8† Kd8—c7, 35. We1×e7† Gf6×e7† 36. Hf8×a8

Najprostsze.

36 . . . Kc7—d6, 37. Ha8—h8 Hb6—d8, 38. Hh8—e5† Kd6—c5, 39, Sc3—a4† Kc5—c4, 40. He5—c3† Kc4—b5, 41. Gf5—d3† Kb5×a4, 42. Hc3—c2 mat.

Partia Nr. 23.

Capablanca — Lasker

Lake — Hopatcong 1926 r.

1. Sg1—f3 Sg8—f6, 2. c2—c4 c7—c6, 3. d2—d4 d7—d5,, 4. Sb1—c3 e7—e6, 5. Gc1—g5 Sb8—d7, 6. e2—e3 Hd8—a5, 7. c4×d5 e6×d5, 8. Gf1—d3 Sf6—e4, 9. 0—0!

Ofiara piona. Jeśli czarne przyjmują ofiarę po 9. ... S×c3 10. b×c H×c3, dostają po

11. c4 ciężką grę gdyż atak białych na linii e jest bardzo silny.

9. . . . Sd7—f6, 19. Gg5×f6 Se4×c3 11. b2×c3 g7×f6, 12. Hd1—c2 Gf8—d6, 13. Gd3—f5 Gc8—e6, 14. Wa1—b1 Ha5—c7, 1 . Gf5×e6 f7×e6 16. e3—e4 0—0—0, 17. c3—c4 Gd6 —f4, 18. Wb1—b3 d ×c4

Jeśli czarne nie chcą przez b6 tworzyć sobie słabych punktów. muszą przeciwnikowi linie otwierać.

19. Hc2×c4 Hc7—f7, 20. Wf1—b1 Wd8—d7, 21. e4—e5! f6×e5, 22. d4×e5 Wh8—d8? 23. Hc4×c6†! Kc8—b8,

Na 22. . . . bc następuje mat.

24. g2—g3 Wd7—d1†, 25. Kg1—g2 Wd1×b1, 26. Wb3×b1 Wd8—d5, 27. Hc6—c3 Hf7—f5, 28. Hc3—b4 b7—b5, 29. Sf3—h4 a7—a5, 30. Hb4×b5†! Poddaje.

Partia Nr. 24.

G. Maroczy — O. Chajes

Chicago 1926 r.

1. Sg1—f3 d7—d5, 2. c2—c4 e7—e6, 3. d2—d4 Sg8—f6, 4. Gc1—g5 Gf8—e7, 5 Sb1—c3 c7—c6, 6. e2—e3 Sb8—d7, 7. Wa1—c1 Hd8—a5, 8. a2—a3 Ge7—d6,

Aby sprowokować c5.

9. c4—c5 Gd6—e7, 10. Gf1—d3 b7—b6, 11. c5×b6 a7×b6, 12. 0—0 Gc8—b7,

Czarne chciały sforsować centrum nie jest to jednak tak łatwe jak się wydawało n. p. 12. . . . c5 13. Sb5 0—0, 14. Se5 c4, 15. Sc7 c×d, 16. Sc6 i czarny hetman kończy pod kopytami rozjuszonych koni.

13. Sf3—e5! Sd7×e5

Czarne nie mają lepszego ruchu.

14. d4×e5 Sf6—d7, 15. Gg5×e7 Ke8×e7, 16. f2—f4 f7—f5, 17. Hd1—h5 Wa8—g8?

17. . . . Ga6! musiało nastąpić gdyż po G×a6, H×a6 hetman wróciłby do gry.

18. Hh5—g5† Ke7—e8, 19. Sc3—b5! c6×b5, 20. Wc1—c7 Ha5—a8, 21. 21. Gd3×b5 Gb7—c8, 22. Wf1—c1 Ha8—a5, 23. a3—a4 Ha5—d2, 24. Wc7×c8† Ke8—f7, 25. Wc8—c7 Hd2×e3† 26. Kg1—f1 Wg8—d8, 27. Gb5×d7 He3—d3† 28. Kf1—f2 Hd3—d2† 29. Kf2—g3 Hd2—e3†, 30. Kg3—h4 He3—f2† 31. Kh4—h3 Poddaje.

Partia Nr. 25.

Capablanca — Aljechin

Match o mistrz. świata — Buenos Aires 1927.

1. d2—d4 d7—d5, 2. c2—c4 e7—e6, 3. Sg1—f3 Sb8—d7, 4. Sb1—c3 Sg8—f6, 5. Gc1—g5 c7—c6, 6. e2—e3 Hd8—a5, 7. Sf3—d2 Gf8—b4, 8. Hd1—c2 0—0, 9. Gg5—h4 c6—c5, 10. Sd2—b3 Ha5—a4

Lepsze i pewniejsze Hc7.

11. Gh4×f6 Sd7×f6, 12. d4×c5 Sf6—e4? 13. c4×d5 Gb4×c3† 14. b2×c3 Se4×c5, 15. Wa1—d1 e6×d5 16. Wd1×d5 Sc5×b3, 17. a2×b3 Ha4—c6, 18. Wd5—d4 Wf8—e8, 19. Gf1—d3! Hc6×g2, 20. Gd3×h7† Kg8—f8, 21. Gh7—e4 Hg2—h3, 22. Hc2—d2 Gc8—e6, 23. c3—c4 a7—a5 24. Wh1—g1! Hh3×h2, 25. Wg1—h1 Hh2—c7, 26. Hd2—b2 Hc7—c5, 27. Ge4—d5! Wa8—a6? 28. Wd4—e4

Otwiera linię hetmana na g7.

28. . . . Wa6—d6, 29. Wh1—h7! Kf8—e7, 30. Hb2×g7 Ke7—d8, 31. Gd5×e6 f7×e6, 32. Hg7×b7 Hc5—b4† 33. Hb7×b4 a5×b4, 34. c4—c5 Wd6—c6, 35. We4×b4 Wc6×c5, 36. Wh7—a7 Poddaje.

DZIAŁ PARTII

Turniej Międzyn. o Mistrzostwo Pragi na rok 1937.

Partia Nr. 38.

Keres (Estonia) — Hromadka (Czechy)

grana w 6 rundzie 1 maja 1937 r.

1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	c7—c5
3.	d4—d5	g7—g6
4.	Sb1—c3	d7—d6
5.	g2—g3	Gf8—g7
6.	Gf1—g2	0—0
7.	e2—e4	a7—a6
8.	a2—a4	Wf8—e8
9.	Sg1—e2	e7—e6
10.	0—0	e6×d5
11.	c4×d5	Sb8—d7
12.	h2—h3	Wa8—b8
13.	a4—a5	

Posunięcie blokujące b7—b5.

13.	. . .	Sd7—e5

Słaby ruch prowokujący f4, lepiej było przecież b7—b5, a jak a5×b6 to Sd7×b6.

14.	f2—f4	Se5—d7

Jedyny ruch, jeżeli 14. Sc4, następuje 15. H—a4, b7—b5, 16. H—a2 Sc4 jest stracony przez 15. b2—b3.

15.	g3—g4	b7—b5
16.	a5×b6	Hd8×b6

J śli Sd7×b6, nastąpiłoby 17. e4—e5, d×e5, 18. f4×e5, We8×e5, 19. G—f4 i wygrywa kwalitet.

17.	g4—g5	Sf6—h5
18.	Gg2—f3	Gg7—d4†
19.	Kg1—g2	Sh5—g7
20.	Wa1—a4	Gd4×c3
21.	Se2×c3	f7—f5
22.	Wf1—e1	Hb8—d8
23.	b2—b3	Hd8—b6

Figury czarnych są bardzo ograniczone Hetman robi bezcelowe ruchy.

24.	e4×f5	We8×e1
25.	Hd1×e1	g6×f5
26.	Wa4—a2	Sd7—f8

Bicie Hetmanem b3 byłoby niekorzystnym dla czarnych, przez Wa2—e2 następnie e7 zdobywając szalony atak.

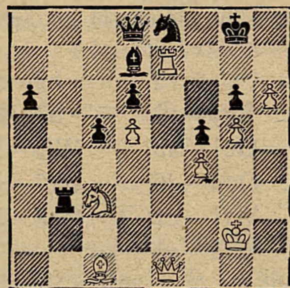
27.	Wa2—e2	Hb6—d8
28.	h3—h4	Wb8×b3

Czarne nie są w stanie powstrzymać pochodu pionów na skrzydle krolewskim.

29.	h4—h5	Gc8—d7
30.	h5—h6	Sg7—e8
31.	Gf3—h5	Sf8—g6
32.	Gh5×g6	h7×g6
33.	We2—e7	

Czarne są sparaliżowane, Jeżeli W×c3, nastąpiłoby 34. h6—h7†, K—h8, 35 H×c3 mat.

Pozycja po 33. pos. białych:

33.	. . .	a6—a5

Rozpaczliwy ruch.

34.	Sc3—d1	Se8—c7
35.	He1—e2	Sc7×d5
36.	h6—h7†	poddaje.

Silnie grana partia przez młodego Mistrza Keresa.

Partia Hetmańska Nr. 39.

Turniej w Pradze.

Sonia Grafowa — Dr. Trifunowić

II-ga runda 27. IV. 1937 r.

1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	Gf8—b4
4.	Hd1—c2	d7—d5
5.	e2—e3	c7—c5
6.	Sg1—f3	Sb8—c6

7.	a2—a3	Gb4×c3†
8.	b2×c3	0—0
9.	Gf1—e2	Sc6—a5
10.	0—0!	Sa5×c4
11.	Ge2×c4	d5×c4
12.	e3—e4	c5×d4
13.	c3×d4	Hd8—c7
14.	e4—e5	

Silniejsze było Gc1—g5, 14. Sf6 lub e8, to 15. Wf1—c1, Sd7—b6, to 16. a3—a4, na h6 lub f6. to 17. G—h4, i białe uzyskałyby dobrą partię, nie oddając pole d5 skoczkowi.

14.	. . .	Sf6—d5
15.	Sf3—g5	

Sg5 nic nie daje, lepiej było grać Sf3—d2 i następnie Sd2—e4 i d6.

15.	. . .	f7—f5
16.	a3—a4	

Należało już bić e5×f6, 16. Sd5×f6, 17. Wf1—c1, albo Sf3 i Sf3—e5 i t. d.

16.	. . .	h7—h6
17.	Sg5—f3	b7—b6
18.	Gc1—a3	Wf8—f7
19.	Ga3—d6	Hc7—c6
20.	Wf1—c1	Gc8—a6
21.	Sf3—e1	

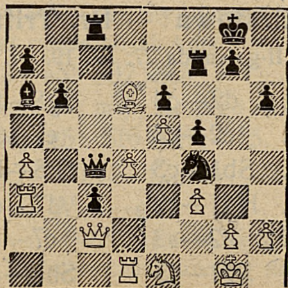
Okazuje się że w 16 pos. należało bezwzględnie bić piona f6, ponieważ Sf3 jest zamknięty nie ma dobrego ruchu, Se1 i d3 jest bezcelowe.

21.	. . .	Wa8—c8
22.	Se1—d3	Ga6—b7!
23.	Sd3—e1	

Przymusowy odwrót.

23.	. . .	c4—c3
24.	Wa1—a3	Sd5—f4

Pozycja po 26. pos. czarnych

25.	f2—f3	Hc6—c4

Czarne wyzyskują słabość pozycyj przeciwnika.

26.	Wc1—d1	Gb7—a6!

Padają pociski jeden za drugim. Król w niebezpieczeństwie.

27.	h2—h3	

Jedyne na szachownicy.

27.	. . .	Hc4—f1
28.	Kg1—h2	Sf4—e2
29.	Se1—d3	Se2×d4
30.	Hc2—c1	Hf1—e2
31.	Sd3—b4	Sd4×f3†
32.	Kh2—g3	

Jeżeli Kg2—h1, następuje 32. c3—c2 i wieża jest uwięziona nie znajdując ciągu.

32.	. . .	f5—f4†

Białe poddają.

Partia Hetmańska Nr. 40.

Turniej w Pradze.

Prokop — Foltys

grana w II. rundzie 27. IV. 1937 r.

1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	d7—d5
3.	c2—c4	e7—e6
4.	Gc1—g5	Gf8—b4†
5.	Sb1—c3	Sb8—d7
6.	e2—e3	c7—c5
7.	a2—a3	Gb4×c3†
8.	b2×c3	Hd8—a5
9.	Hd1—b3	0—0
10.	Gg5×f6	Sd7×f6
11.	Sf3—d2	Gc8—d7
12.	Gf1—e2	Gd7—c6
13.	Hb3—b2	

Słaby ruch, koniecznością było roszować.

13.	. . .	c5×d4
14.	e3×d4	d5×c4
15.	Sd2×c4	Ha5—g5

Ponieważ białe nie roszowały w odpowiednim momencie, muszą się ograniczyć do defenzywnej gry.

16.	Wh1—g1	

Przymusowy ruch.

16.	. . .	Wa8—c8

17. Wa1—c1 Sf6—e4
18. Ge2—f3 Se4—c5!

Silne posunięcie. Jeśli 19. d4×c5, to 19. Gc6×f3 i c5 jest słaby.

19. Gf3—e2 Sc5—e4
20. Ge2—f3 Hg5—f4
21. Gf3×e4 Gc6×e4
22. g2—g3

Białe bronią się rozpaczliwie,

22. . . . H—h6
23. Sc4—d6 Hh6—h2
24. K—e2 Hh2—h5†
25. g3—g4? G—f3†

Zdawało się że kwalitet musi być stracony, ale czarne w piękny sposób ratują kwalitet.

26. Ke2—e1

Jeżeli K×f3, następuje 26. Hd5† Sd6—e4 27. f7—f5 i czarne zdobywają z powrotem figury z silnym atakiem.

26. . . . Hh5—h2

Pointa kombinacji H—h6.

27. W—g3 Wc—d8
28. Sd6—c4

Jeżeli 28. Wg3×f3, to 28. Wd8—d6, 29. H×b7 Wd7—b6 z groźbą H—h1† i t. d.

28. . . . Gf3—d5
29. Sc4—e3 Gd5—c6
30. Ke1—e2 Wf8—e8
31. c3—c4 H—h6
32. g4—g5 Hh6—h5†
33. f2—f3

Fatalne posunięcie umożliwiając szybką wygraną czarnych.

33. . . . Hh5—h2†
34. Wg3—g2 Hh2—f4
35. Wg2—f2 Wd8×d4
36. Se3—g2 Hf4—d6
37. Ke2—f1 Wd4—d1†
38. Wc1×d1 Hd6×d1†
39. Sg2—e1 We8—d8
40. Hb2—c3 Hd1—d4
41. Hc3—b4 e6—e5
42. Hb4—b3 e5—e4
43. f3×e4 Hd4×e4
44. Se1—f3? Wd8—d3

Białe poddają.

Partia z turnieju o mistrzostwo Z. S. S. R., wyrózniająca się pięknym i oryginalnym stylem rosyjskich mistrzów.

Partia Nr. 41.

Panow — Judowicz

1. e2—e4 e7—e6
2. d2—d4 d7—d5
3. Sb1—c3 Sg8—f6
4. Gc1—g5 Gf8—e7
5. e4—e5 Sf6—d7
6. h2—h4

Białe poświęcają piona h4 dla ataku.

6. . . . f7—f6
7. Gf1—d3

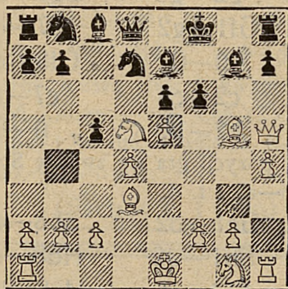
Posunięcie które ma być bardzo silnym jak stwierdził Dr Aliechin w r. 1924 na turnieju Międzynarodowym w Nowym Jorku dające białym wielkie możliwości atakowania króla czarnego, czarne na obalenie tego posunięcia, mają do dyspozycji c7—c5.

7. . . . c7—c5
8. H—h5† Ke8—f8
9. Sc3×d5?

Zagrane z polotem, ale wobec groźby f6×g5. chybiące celu, jeżeli e6×d5, to następuje e5—e6, Hd8—e8 e6×d7 i t. d.

9. . . . f6×g5

Pozycja po 9 pos. białych:

10. Wh1—h3

Białe grają odważnie i ostro.

10. . . . g5—g4

Silne obrona czarnych, krzyżuje wszelkie plany białych.

11. Sd4—f4 Sd7×e5

12.	d4×e5	g4×h3
13.	Gd3×h7	

Lepsze było w tej pozycji zrobić 0—0—0 mając jeszcze pewne szanse ataku.

13.	. . .	Wh8×h7
14.	Hh5×h7	h3—h2
15.	Ke1—e2	h2—h1H
16.	Sf4—g6†	Kf8—f7
17.	Sg6—h8†	Hd8×h8
18.	Hh7×h8	Sb8—c6
19.	Hh8—h5†	Kf7—g8
20.	Sg1—h3	Hh1×g2

Jeżeli Hh1×a1, nastęduje 21. Hh5—e8† Ge7—f8, 22. Sh3—g5 i biały wygrywa, a jeśli Kh7 to remis przez wieczny szach.

21.	Hh5—e8†	Ge7—f8
22.	Sh3—g5	Sc6×e5
23.	c2—c4	Hg2—g4†
24.	Ke2—f1	Hg4×c4†
25.	Kf1—g1	Hc4—g4†
26.	Kg1—f1	Gc8—d7

Białe poddają.

Partia Nr. 42 Holenderska.

Turniej w Moskwie

R. Fine — Bondarewski

grana w II. rundzie 10. III. 1937 r.

1.	d2—d4	e7—e6
2.	Sg1—f3	f7—f5
3.	g2—g3	Sg8—f6
4.	Gf1—g2	d7—d5
5.	0—0	Gf8—d6
6.	c2—c4	c7—c6
7.	b2—b3	0—0

W tej pozycji gra się zwykle Sb—d7 następnie e6—e5 i t. d.

8.	Gc1—b2	Sb8—d7
9.	Sb1—d2	Hd8—e8
10.	Sf3—e5	He8—h5
11.	e2—e3	Hh5—h6

Po wymianie hetmanów, białe miałyby swobodniejszą grę przez f2—f3 i e3—e4.

12.	Hd1—e2	Sf6—e4
13.	Sd2×e4	f5×e4
14.	Se5—g4	Hh6—g5
15.	f2—f3	e4×f3
16.	Gg2×f3	h7—h5
17.	Sg4—f2	h5—h4
18.	Sf2—h3	Hg5—d8
19.	e3—e4	d5×e4
20.	He2×e4	

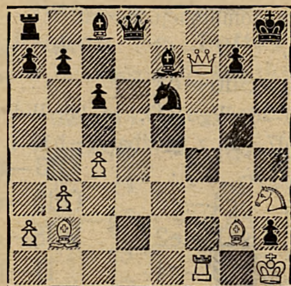
Białe mają już kolosalną przewagę pozycyjną.

20.	. . .	e6—e5
21.	Gf3—g2	h4×g3
22.	d4×e5	g3×h2†
23.	Kg1—h1	Gd6—e7
24.	He4—g6	

Wobec groźby Gg2—e4 czarne są bezsilne.

24.	. . .	Wf8×f1†
25.	Wa1×f1	Sd7—f8
26.	Hg6—f7†	Kg8—h8
27.	e5—e6	Sf8×e6

Pozycja po 27 pos. białych:

28.	Gg2—e4	Poddaje.

Partia Nr. 43.

M. Najdorf — H. Friedman

Z turnieju o mistrz. Warszawskiego Klubu Sz.

1.	d2-d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	g7—g6
3.	Sb1—c3	d7—d5
4.	Sg1—f3	Gf8—g7
5.	H—b3	d5×c4
6.	Hb3×c4	0—0
7.	g2—g3	c7—c6
8.	Gf1—g2	Sb8—d7
9.	0—0	Sd7—b6
10.	Hc4—d3	Gc8—e6

Złudne posunięcie, chcąc zdobyć diago-

nali d5 i c4, ścieśnia własne skrzydło króla co okazało się fatalnym w dalszej grze, lepiej byłoby G—d7.

11. Wf1—d1! Hd8—c8

Bezcelowe, ponieważ Wf zagrała na d1. Jeżeli czarne chcą wymienić b. giermka na g2, to Gg2—h1. Lepsze było 11. Ge6—c4 a następnie czarne musiały dążyć do wymiany figur, przez Sf6—d5 chcąc oswobodzić grę.

12. e2—e4 Wf8—d8
13. Hd3—f1 Sf6—e8
14. h2—h3

Partia czarnych jest fatalna, figury są źle ustawione będące całkiem ograniczone w ruchach.

14. . . . Ge6—c4
15. Hf1—e1 c6—c5
16. Gc1—e3 c5×d4
17. Sf3×d4 e7—e5
18. Sd4—b5 Wd8×d1

Bicie wieży było przymusowym przez groźbę Sb5×a7.

19. Wa1×d1 Hc8—c6
20. Sb5—a3 Gc4—e6
21. Sc3—d5 Ge6×d5
22. e4×d5 Hc6—d6

Hc6 nie ma dobrego posunięcia ale 22. H—d6 było najsłabsze.

23. He1—a5!

Silny ruch powodujący zupełną blokadę.

23. . . . Sb6—c8
24. Sa3—c4 Hd6—d7
25. d5—d6! Sc8×d6

Rozpaczliwe.

26. Ha5—d5 Wa8—d8
27. Ge3—g5

Decydujące.

27. . . . Sd6×c4
28. Hd5×d7 Wd8×d7
29. Wd1×d7 Poddaje.

Partia Nr. 44.

Boros (Budapeszt) — Dr. Schenk (Praga)

grana w matchu korespondencyjnym.

1. e2—e4 c7—c6
2. d2—d4 d7—d5
3. f2—f3 d5×e4
4. f3×e4 Sg8—f6
5. e4—e5 Gc8—g4
6. Gf1—e2 Gg4×e2
7. Sg1×e2 Sf6—d5
8. e5—e6

Subtelne posunięcie białych, blokujące skrzydło królewskie.

8. . . . f7×e6
9. 0—0 g7—g6
10. c2—c4 Sd5—c7
11. H—b3! Gf8—g7

Oczywiście że bronić b7 nie było korzystnem dla czarnych, bo Hb3—f3 z groźbą f7† i t. d.

12. Hb3×b7 Hd8—d7

Bić d4†, byłoby fatalne, dla czarnych, ponieważ 13. Se2×Gd4, Hd8×d4† K—h1 i wisi Sc7 H—d7, Gc1—f4 i t. d.

13. Sb1—d2 Sb8—a6
14. Sd2—b3 c6—c5
15. d4×c5 Sa6×c5
16. Sb3×c5 Gg7—d4†
17. Se2×d4 Hd7×d4†
18. Kg1—h1 Hd4×c5
19. Gc1—f4 e6—e5
20. b2—b4 Poddaje.

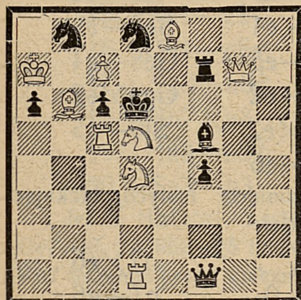
Czarne muszą stracić kwalitet, bo jeżeli 20. H—b6, nzstępuje Hb7×b6, a7×b6, Gf4×e5 zagraża Sc7 i W—h8, a jeśli 20. H—d6, następuje Wa1—d1 i t. d.

(Sachowy Tydeń)

DZIAŁ ZADAŃ

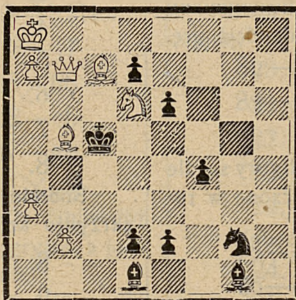
Redaguje S. L.

46. **Fr. Cieślak**, Pruszków
(Oryginalne)

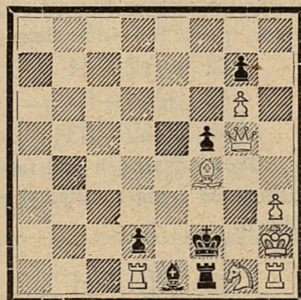
Mat w 2 posunięciach.

47. **Prof. M. Wójcik** (Radziech.)
(Oryginalne)

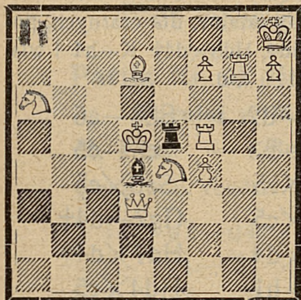
Mat w 3 posunięciach.

48. **J. A. Rusek**, Komorowice
(Oryginalne)

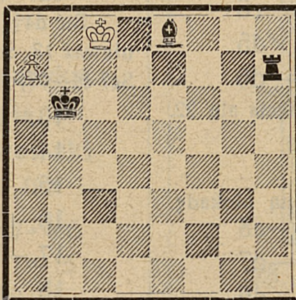
Samomat w 2 posunięciach.

49. **J. A. Rusek**, Komorowice
Pośw. E. Wolańskiemu (Katowice)
(Oryginalne)

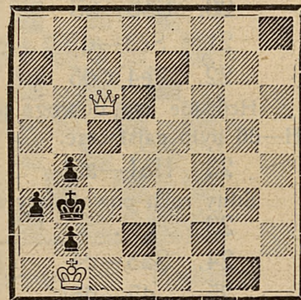
Samomat w 3 posunięciach.

50. **T. Czarnecki**, (W-wa)
Pośw. S. Limbachowi, (Borysław)
(Oryginalne)

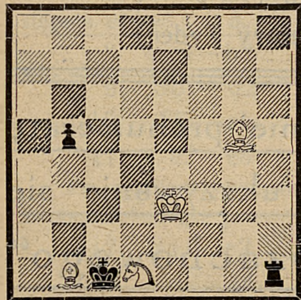
Samomat maksymalny w 5 pos.

51. **S. Limbach** (Borysław)
Pośw. T. Czarnieckiemu (W-wa)
(Oryginalne)

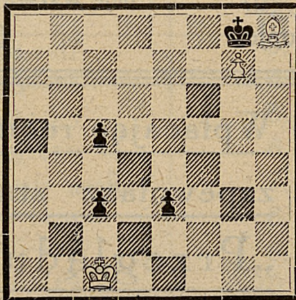
Samomat w 3 posunięciach.

52. **D. Przepiórka** W-wa
(„Magyar Sakkvilag“ 1930)

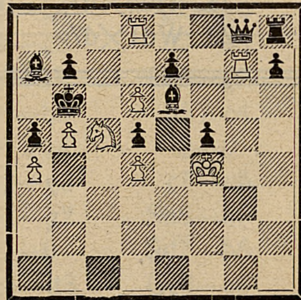
Białe zaczynają i wygrywają

53. **Dr. D. Elekes**, Węgry
(2. nagr. Monachium 1936.)

Białe zaczynają i remisują

54. **K. A. Kubbel** Leningrad
1. nagr. „II. Problema“. 1933

Mat w 5 posunięciach.

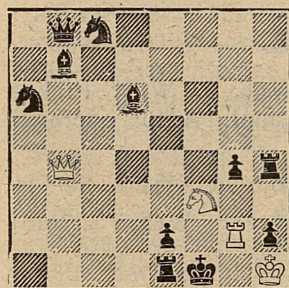
Mecz samomatowy Lwów — Śląsk 15½ — 14½

Zorganizowany przez Lwowskie Koło Problemistów (którego teren działalności obejmuje trzy wojew. wschodniej Małopolski) mecz samomatowy dał wynik 15½ — 14½ dla Lwowa. Wszyscy uczestnicy ułożyli po 1 zadaniu nakażdy temat. Tematy były następujące:

1. Temat: Pełne półzwiązanie b. bierek w samomacie w 2 posunięciach.
2. Temat: Zamiana roli b. bierek, samomat w 2-ch lub 3. posunięciach.
3. Temat: Klasyczny samomat w 3. posunięciach.

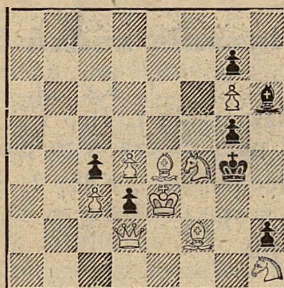
Sędzią konkursu był *M. Wróbel*, zaś mężem zaufania *T. Czarnecki*, który w sprawozdaniu z meczu zaznacza, że plonem meczu był cały szereg wartościowych prac zwłaszcza w temacie trzecim oraz, że inicjatywa urządzania takich spotkań zasługuje na uznanie i powinna znaleźć naśladowców. Według orzeczenia sędziego meczu kolejność miejsc, zdobytych przez zawodników jest następująca: *1. temat: 1. S. Limbach*, 2. J. A. Rusek, 3 E. Wolański. 4. M. Wójcik. *2. temat: M. Wójcik*, 2. i 3. J. A. Rusek i E. Wolański 4. S. Limbach. *3. temat:* 1. *i* 2. *J. A. Rusek i M. Wójcik*, 3. S. Limbach, 4. E. Wolański.

I. Temat
Nr. 55. S. Limbach Borysław
Godło: „Baśka“
1. nagroda

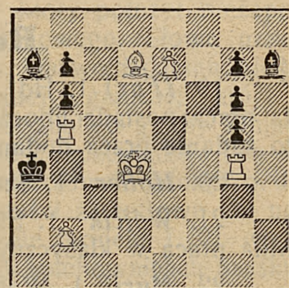
Samomat w 2 pos.

II. Temat
56. M. Wójcik Radziechów
Godło: „Grzybek“
1. nagroda

Samomat w 2 pos.

III. Temat
57. J. A. Rusek Komorowice
Godło: „Iza“
1. i 2. nagr. ex aequo

Samomat w 3 pos.

Licząc po 4 p. za pierwsze miejsce, 3 p. za drugie i t. d. otrzymamy następujące wyniki idywidualne: J. A. Rusek 9 p., M, Wójcik 8½ p., S. Limbach 7 p., E. Wolański 5½ p. Niespodziewany ale zasłużony sukces J. A. Ruska, słaby wynik E. Wolańskiego jest usprawiedliwiony kilkuletnią przerwą w układaniu zadań natomiast Prof. M. Wójcik po kilkuletniej przerwie szybko przyszedł do formy i spodziewać się należy dalszych sukcesów tego utalentowanego kompozytora. Poniżej podajemy *orzeczenie sędziego M. Wróbla* przyczym zaznaczamy, że dalsze zadania meczu zamieścimy w nast. numerze.

I. TEMAT

W dziedzinie samomatów półzwiązanie białych figur pozwala na zużytkowanie licznych motywów strategicznych. Żadne z pośród nadesłanych zadań nie wnosi nic nowego do zbioru już na ten temat publikowanych prac. Natomiast odznaczają się te prace dużą pomysłowością techniczną.

I. S. Limbach (nr. 55.) Bezwzględnie najlepsza kompozycja, odznaczająca się piękną konstrukcją i czterema wariantami tematowymi: zarówno biała wieża g2 i skoczek f3 są dwa razy wiązane.

II. TEMAT

Zadania tego typu nie rozwiązały przekonywująco podanego tematu, następnie niesprecyzowane ilością posunięć utrudniły klasyfikację zadań, gdyż nadesłano zarówno dwu, — jak i trzy posunięciowe kompozycje.

I. M. Wójcik (nr. 56). Bezpretensjonalna kompozycja, w której rolę skoczka przejmuje biały król konstrukcja zadawala.

III. TEMAT

Nadesłane na ten wdzięczny temat zadania stoją na wysokim poziomie technika i konstrukcja bezbłędna, pomysł wyrazisty. Wszystkie cztery kompozycje prawie jednakowej wartości.

I. J. A. Rusek (nr. 57). Wykonanie echa kameleonowego, poprzedzonego analogiczną grą białego króla. Wstęp dobry.

Pp. Sędziemu meczu *Marianowi Wróblowi* i mężowi zaufania *P. Czarneckiemu* składamy na tym miejscu, za trud i pracę, serdeczne podziękowania.

S. L.

W samomacie maksymalnym (nr. 50). Czarne muszą wykonywać najdłuższe posunięcia w danej pozycji. Artykuł o tego rodzaju samomatach spowodu braku miejsca musieliśmy odłożyć do najbliższego numeru.

Spowodu braku miejsca dalszy ciąg artykułu „O samomacie“ zamieścimy w nast. numerze jak również odpowiedzi Redakcji.

Rozwiązanie zadań Nr. 2.

19. *(Fux)* 1. Hd1 (gr. Wg1†) . . . Ke5; 2. Hd4 Wg6; 2. Wf5† Piękna ta praca posiada uboczne rozwiązanie 1. He3 i 2. Wg5 mat. Autor poprawia to zadanie przez dodanie na polu c3 czarnego piona.

20. *Holler* 1. Se6! Tempo! . . . Kd5; 2. Se—d4, . . . Kf5; 2. Se—f4.

21. *Wójcik* 1. Sf2 grozi He4†, . . . Ke5; 2. Hb8† . . . We6; 2. Sd3† Miła praca w klasycznym stylu.

22. *Murik* 1. We5!

23. *White* 1. h6! tempo! . . . G×c3; 2. c6.

24. *Mansfield* 1. He4.

25. *Swoboda* 1. Wb4 W×a2; 2. Wa4† W×a4; 3. Hd2† Wb4, 4. W×f7 S×f7 Dwa warianty o analogicznym zakończeniu.

26. *Swoboda* 1. He6! Sf2; 2. Hh3† i t. d. Sg3; 2. He4 uboczne rozwiązanie 1. He5!

27. *Wolański* 1. Sd1! samomat wariantowy o żywej grze.

Przy rozwiązaniu zadań 1. i 2. nru, maksymalną ilość pkt. zdobyli (45) Z. Marjenstras W-wa, Por. M. Guzicki Modlin, Prof. M. Wójcik Radziechów, A. Wagner. Stanisławów, J. Fux Białystok oraz Inż. E Edelsburg W-wa.

Dwie przeznaczone nagrody red. „Przeglądu Szachowego“ przydzielone zostały drogą losowania Por. M. Guzickiemu Modlin oraz p. Z. Marjenstras-Warszawa. (nagrody wkrótce wyślemy).

Listę rozwiązujących 3 i 4 nru z powodu braku miejsca podamy w następnym numerze. Od 4 n-ru zmieniliśmy nasz Konkurs rozw. mięsięczny na kwartalny po każdym 6 n-rze będziemy ogłaszać listę rozwiazujących i zdobywców nagród które redakcja przeznaczy.

Z życia szachowego na prowincji.

Trzylecie życia szachowego w Zimnej Wodzie

Życie szachowe w Zimnej Wodzie (koło Lwowa) poczęło budzić się z początkiem r. 1934. Pierwszą imprezę szachową na tutejszym terenie urządził Klub Sportowy (K.S. „11“) „Jedenastka“. W miesiącach wiosennych zorganizowano dwurundowy turniej o mistrzostwo tego klubu. W eliminacji wzięło udział 34 uczestników — w turnieju właściwym 17-tu. Pierwsze miejsce zdobył Borkowski Cz. *W r 1935* z inicjatywy ówczesnego kierownika O. M. P. (Organizacji Młodzieży Pracującej) p. Notza L. urządzono turniej o mistrzostwo tej organizacji. Na 13-tu uczestników zdobył pierwsze miejsce Kotlarski J. Obie imprezy cieszyły się bardzo wielkim zainteresowaniem wśród młodzieży szkolnej i robotniczej. W między czasie odbyły się dwa pokazy gry jednoczesnej. Dnia 5 V. 1934 r. rozegrał symultan na 10-ciu szachownicach p. Borkowski L. wicemistrz „Gońca“ (Lwowsk. Kolej. Klubu Szachowego) z wynikiem: plus 8 1/2; minus 1 1/2. a dnia 21 VII. 1933 r, p. Sulik K. mistrz „Gońca“ na 9 szachownicach z wynikiem: plus 9. Organizowaniem wymienionych imprez zajmowali się pp.: Borkowski Cz. i Schiele L. Z ich też inicjatywy przystąpiono z końcem 1935 r. do ujęcia życia szachowego na tutejszym terenie w formę zorganizowaną. Powołała wtedy przy K. S. „11“ sekcja szachowa, która wkrótce uzyskała samorząd, przede wszystkiem dzięki poparciu ówczesnego prezesa K.S. „11“ p. Strusińskiego G. W tym czasie organizatorzy sekcji uzyskali współpracę p. dr. Wohla T., który położył niezapomniane zasługi około ożywienia i rozwijania życia szachowego. Słowa uznania leżą się również gorliwemu współpracownikowi p. Garwolińskiemu Aleks.

Od tego czasu życie szachowe skupiło się w jednej organizacji, która z początkiem 1936 r. urządziła I. turniej szachowy o mistrzostwo gminy Zimnej Wody. Trwał on 2 mies. a skupił bardzo wielką ilość uczestników, bo aż 30-tu. Turniej ukończyło 21. Pierwsze miejsce i laur mistrzowski zdobył p. dr. Wohl S., szachista dobrej klasy, któremu jednak czynności zawodowe nie pozwalają rozwinąć wszystkich możliwości. Na zakończenie turnieju 1. III. wicemistrz Lwowa p. Sulik K. rozezegrał symultan na 17-tu szachownicach uzyskując wynik: 14 wygrane; 1 przegrana; 2 zremisował. Tegoż roku w 3-y miesiące później odbył się wielki turniej wiosenny w dwu klasach W pierwszej na 10-ciu uczesników mistrzostwo wziął dr. Wohl T. a w drugiej na 11-tu zwyciężył Preisner T. akończenie turnieju zostało uwiecznione symultanem, który p. Borkowski L. rozegrał na 11-tu szachownicach z wynikiem: 7 wygrane, 4 przegrane. W tym też roku z końcem wakacyj letnich urządzono turniej juniorów dla młodzieży szkolnej do lat 15-tu. Pierwsze miejsce na 15-tu uczestników zdobył Gutkowski. Protektorat nad tym turniejem objęli P.P.: kierownik szkoły Jarosz K., inż. Garwoliński R. prezes Koła Rodzicielskiego i prezes Koła TSL, Czapliński dając przez to dowód głębokiego zrozumienia dla potrzeby wychowania młodych zastępów polskiego życia szachowego.

W związku z tym Zarząd Sekcji Szachowej K.S. „11“ w Zimnej Wodzie za pośrednictwem „Przeglądu Szachowego“, którego pojawienie się wita z największą radością, zwraca się z apelem do wszystkich organizacyj szachowych, zwłaszcza prowincjalnych, aby na swych terenach w porozumieniu ze szkołą ewent. kołami Rodzicielskimi urządzały co wakacji podobne turnieje w celu rozbudzania bliższego zainteresowania się tą grą wśród młodzieży.

W miesiącach zimowych 1936/7 r. pp. dr. Wohl T. i Borkowski Cz. poprowadzili kurs teorii szachowej, którego celem było zaznajomienie się pra-

ktyczne (rozgrywanie partyj) i teoretycznie (analiza połączona z dyskusją) z najważniejszymi rodzajami i zasadami gry szachowej. Kurs ten jednak nie cieszył się powodzeniem.

W lutym 1937 r. rozpoczął się II. turniej szachowy o mistrzostwo gminy Zimnej Wody. Protektorat objął p. Zygmunt Kurczyński, wójt gminy. Turniej zaczęło 12-tu uczestników, ukończyło 7-miu. Mistrzostwo Zimnej Wody na r. 1937 zdobył Borkowski Cz. (b. wicemistrz „Gońca“). Dalsze miejsca zajęli II. dr. Wohl T., III. Ratajczak J., IV. Garwoliński Aleks., V. Strusiński G.

WIADOMOŚCI Z KRAJU.

Warszawa. Turniej o mistrzostwo Warszawskiego Klubu Szachowego zakończył się zasłużonym zwycięstwem młodego utalentowanego Mistrza Najdorfa, który uzyskał 10½ p. 2. nagrodę zdobył Paulin Frydman wielokrotny olimpijczyk, jeden z najwybitniejszych talentów szachowych w Polsce, uzyskując 9½ p. 3. nagrodę uzyskał p. Młynek (b. wicemistrz Warszawy) który wykazał w tym turnieju doskonałą formę zdobywając 9 p. 4. nagroda przypadła w udziale Kremerowi olimpijczykowi i b. mistrzowi Warszawy, który osiągnął 8½ p. 5. m. zdobył Henryk Friedman (olimpijczyk i zwycięzca ostatniego turnieju Trebitscha we Wiedniu) osiągając 7½ p. na 6. i 7. m. znaleźli się olimp. Jagielski i Wojciechowski którzy osiągnęli po 7 p. Dalsze miejsca zajęli: Sternfeld 6½ p., Borenstein 6 p., Dobrzański i Tytor po 5 p., Trockenheim 4½ p. oraz Danneman i Gadaliński po 2½ p.

Lwów. Turniej Szachowy o mistrzostwo Lwowa na r. 1937. rozpoczął się 10 maja w lokalu Zw. Sądowców, Lwów, Grotgera 10. Uczestników 12. Grają: Mgr. O. Słobodjan, Mgr. Kaufman, Schönfeld, Bombach. Sulik (senior), r. Raczek, Weiler, Kreiser, Witek, Bałłaban, Szarota i Jaszczuk.
Wyniki podamy w następnym numerze.

Sosnowiec. Turniej szachowy o mistrzostwo Zw. Zaw. Prac. Inst. Ubezp. Społ. w Polsce na r. 1937/38. Zakończony został n stępująco: I. miejsce oraz puchar przechodni zdobył p. H. Sadkowski (poraz drugi), II. i III. m. podzielili się p. Mgr. A. Bobrowski i Jałowiecki, IV. Z. Nawrocki, V. P. Podsiadło, VI. S. Musioł, VII. W. Mleczko, VIII. M. Fusiecki, i IX. W. Szwajcer. Ponieważ w turnieju powyższym, brali udział nie wszyscy szachiści z pośród zatrudnionych pracowników w Ubezp. Społ. Kierownictwo Sekcji Szachowej urządziło w dniu 18. IV. specjalny turniej szachowy o nagrodę ufundowaną przez prezesa Zw. p. Z. Rakocia i wiceprezesa p. A. Czekana. W turnieju tym który został rozegrany systemem olimpijskim, wzięło udział 24 pracowników Ubezp. Społ. I. miejsce i nagrodę na własność zdobył p. Dr. Szaniawski, II. m. i dyplom p. S. Jałowiecki, III. m. i dyplom p. S. Musiał.

Łańcut. W dniu 8 maja w lokalu: pod egidą Związku Rezerwistów, rozpoczyna się I. turniej szachowy o mistrzostwo m. Łańcuta. Dotychczasowa ilość zgłoszeń 12-tu w tym dwie kobiety. Przypuszczalnie końcowa ilość zgłoszeń 16. Nagrody honorowe, oraz dyplomy, ufundowane zostały przez Zarząd Miejski i Wydział Powiatowy. Po ukończeniu turnieju planowane jest utworzenie klubu szachowego ewent. sekcji szachowej przy Zw. Rezerwistów.

Mościce. W najbliższym czasie odbędzie się turniej Szachowy drużyn katolickich w Mościcach o puchar wicepremiera p. Kwiatkowskiego.

Przemyśl. Turniej szachowy o mistrzostwo m. Przemyśla na r. 1937 w którym brali udział 40-tu uczestników zakończył się nieoczekiwanym zwycięstwem p. Latawca, który zajął 1. miejsce przed byłym b. silnym zawodnikiem Lwowskiej B-klasy p. Pomahaczym. Dalsze miejsca zajęli 3. Tabakiernik, 4. Spitz, 5, Silberman, 6. Horudko. Zawiedli czołowi szachiści Przemyśla pp. Spitz i Silberman przyczym ostatni grał w turnieju szach. po 5-ciu letniej przerwie.

Tarnów. Na terenie m. Tarnowa organizowano cały szereg sekcyj szachowych z których najliczniejszą jest sekcja szach. T. S. L. im J. Kilińskiego posiadająca 34 członków, podzielonych na trzy grupy A. B. i C., na podstawie ilości zdobytych punk ów w wewnętrznym turnieju szachowym. Najlepszymi zawodnikami tej sekcji są: pp. Skolarczyk, Maksymowicz, Osetek i Klimaj. Ostatnio Sekcja szachowa 16 p. p. w Tarnowie urządziła turniej szachowy w salach „Domu Żołnierza“ pod kierownictwem p. Inż. Chrzanowskiego z Mościc, I. miejsce zdobyła drużyna szachowa Czytelni T.S.L. im. J. Kilińskiego, II. m. zdobył Związek Rezerwistów III. m. 17 p. p. Mościce. Z inicjacjatywy Cz telni T.S.L. zostanie w jesieni zorganizowany turniej szachowy o mistrzostwo m. Tarnowa.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA

Praga. W niedzielę z okazji zakończenia turnieju o mistrzostwo Pragi odbędą się simultany z udziałem M. Keresa, Eliskasesa i Trifunowicza. Każdy z mistrzów będzie grał na 30 szachownicach. Mistrzyni Pań Sonja Graf grać będzie simultanę z Paniami.

Międzynarodowy turniej szachowy urządzony z inicjatywy tygodnika „Sachowy Tydeń“ w Pradze zakończył się następująco: I. nagrodę zdobył P. Keres uzyskując 10 p., II. n. E. Zimmer 8 pkt. III. i IV. E Eliskases i J. Foltys 7 pkt. V. i VI H. Hromadka i Dr. Trifunowić. Dalsze miejsca zajęli: K. Gilg i J. Pelikan 5 p. K. Opočensky 4 p. F. J. Prokop 3. Sonja Graf $2^1/_2$ p. J. Dobias 2 pkt.

Holandia. „Turniej Simultanowy“ w rozmaitych miastach Holandii, odbyły się pokazy gry równoczesnej (simultana) z udziałem Mistrzów Ewego, Aljechina, Flohra, Laskera E. Bogoljubowa Finea i Tartakowera. Wyniki poszczególne:

Flohr	grał 265	parti 258	wygrał 6	zremisował	i 1	przegrał;	czas	14 g. 17 m.
Fine	„ 265	„ 257	„ 5	„	i 3	„	„	16 godzin.
Dr. Aljechin	„ 180	„ 168	„ 11	„	i 1	„	„	10 g. 7 m.
Dr. Euwe	„ 210	„ 200	„ 9	„	i 1	„	„	20 g. 30 m.
Dr. Tartakower	„ 245	„ 214	„ 22	„	i 9	„	„	21 g. 5 m.
Bogoljubow	„ 260	„ 231	„ 27	„	i 2	„	„	17 g. 55 m.

Okazuje się że Mistrz Flohr w zupełności zasługuje na miano Światowego Mistrza Simultanowego.

Paryż. Między 14 -- 29 lipca odbędzie się Turniej Międzynarodowy z udziałem: Euwego, Aljechina. Eliskasesa, Finea, Tartakowera, Dra Bernsteina, Gibauda, Huffanga, Raizmana, Snowsko-Borowskiego. Równocześnie zostali zaproszeni przedstawiciele: Niemiec, Anglii, Rosji Sow. Szwecji.

Argentyna. Mistrzostwo Argentyny zakończyło się zwycięstwem Carlosa Guimardsa, który zdobył 13½ pkt. (na 17 możliwych) II. był Bolbochan 12½ Maderna, Pleci i Schwartzman po 12 p. — W meczu Argentyna — Urugwaj zwyciężyła Argentyna 6½ na 1½ p.

Australia. Turniej mistrzowski w którym bierze też udział węgierski mistrz Lajos Steiner, przedstawia się następująco: Koschnitzky i Purdy po 6 pkt. L. Steiner 5½ p. Bornforth 1½ i Klass 1 p.

Łotwa, W turnieju o mistrzostwo Łotwy, spotkali się Apschenek, Feigin, Petrow, gdzie każdy z każdym rozegrał po cztery partie, po zaciętej walce zwyciężył Petrow uzyskując 5 pkt. II-gi był Apschenek 4 pkt., Feigin 3 pkt. W mistrzostwie Pań I. i II. m. podzieliły pp. Fogel i Lauberg.

Do P. T. Prenumeratorów!

Zwracamy się uprzejmie z prośbą do prenumeratorów o rychłe wpłacenie prenumeraty za II. kwartał gdyż byt każdego czasopisma szachowego zależne jest w dużej mierze od regularnego płacenia abonentów.

Prosimy też prenumeratorów którzy zalegają za I. kwartał o wyrównanie prenum. w przeciwnym razie będziemy zmuszeni wstrzymać od 7 n-ru dalszej wysyłki.

Z wydawnictw Szachowych

W Pradze ukazało się nowe pismo szachowe p. t. „Sachowy Tydeń“ pod redakcją Fr. Fricza. Pismo to ukazuje się regularnie co tygodnia przynosząc aktualne wiadomości szachowe ze świata oraz szereg mistrzowskich partii z ostatnich turniejów. — Cena egzemplarza 1 k. cz. prenumerata półroczna 24 k. cz. — Adres redakcji: Franciszek Fricz, Praga I. Hastalska 9.
